

ВНОШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистров номер на жалбата	Дата
BCC-12707	05.10.2026г.

✓ Чрез СК на ВСС

до д-р Огнян Кирилов Маладжиков, съдия
в РС - Тутракан

Отговор на съдия Весела Евстатиева на въпроси на съдия
Огнян Кирилов Маладжиков от РС Тутракан с вх.№ ВСС-
12707/28.09.2026г., публикувани на 29.09.2026г. в сайта на ВСС:

Уважаеми г-н Маладжиков,

Давам следните отговори на поставените от Вас въпроси с
вх.№ ВСС-12707/28.09.2026г. до участниците в избора за членове
на ВСС от съдийската квота:

1. Идентифицирам като съществен проблем явлението в
българските съдилища - т.нар. „масови самоотводи“ по дела.

Често за постановяването на въпросните самоотводи се ползва
практиката на ЕСПЧ постановеното на 5 април 2018 г. Решение по
делото "Боян Господинов срещу България" (жалба № 28417/07).
Жалбата е свързана с правото на справедлив съдебен процес (Член
6, параграф 1 от Конвенцията за защита на правата на човека).
Жалбоподателят завежда иск по реда на Закона за отговорността
на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) срещу съдилища
(Окръжен съд – Стара Загора, Апелативен съд – Пловдив и ВКС),
претендирайки обезщетение за вреди от претърпяно по-дълго от
предвиденото задържане. В хода на гражданското производство по
ЗОДОВ срещу съответните съдилища, срещу него междувременно
се е развивало второ наказателно производство пред същите
инстанции. В рамките на второто наказателно производство, водено
пред Окръжен съд – Стара Загора, жалбоподателят неколкратно
поставял под съмнение безпристрастността на съдиите, като
твърдял, че е в техен интерес да го осъдят с оглед воденото срещу
тях гражданско производство. Неговите искания за отвод на съдиите
поради съмнения в тяхната безпристрастност са били отхвърлени
от съдилищата. Съдът в Страсбург установява нарушение на Член
6 § 1 (право на справедлив съдебен процес и изискването за
безпристрастен съд), тъй като обективните връзки в рамките на
инстанционния контрол и насочения иск спрямо същите съдилища,
в които се развива едновременно и наказателното производство, са

обстоятелства, внасящи съмнения по отношение на обективната безпристрастност на магистратите.

- Небезизвестни са случаите на завеждане на искиове за обезщетения срещу съда, който разглежда делото. При това положение може да се стигне до ситуация, в която да не се намери съд, който да реши делото или да се избира такъв чрез отстраняване на „неудобните“ посредством завеждане на искиове против тях. Следва да се посочи, че понастоящем трудно могат да се срещнат хипотези на едновременно разглеждане на две производства, едното от които по ЗОДОВ, със същия жалбоподател от един и същи съд. Намирам, че горната практика на ЕСПЧ не е приложима в случаите, когато двете производства се разглеждат от различни съдилища, както и тези по отношение на инстанционния контрол следва да са различни.

2. Считам, че настоящата нормативна уредба не съдържа механизъм за справяне с този проблем. Проблемът води в редица случаи до отказ от правосъдие или до прекомерна продължителност на производството, а като резултат – завеждането на нови искиви претенции срещу съответния съд или съдия. Често след масови отводи настъпва давност за наказателно преследване. Използва се основанието по чл.29 ал.2 от НПК */Не може да участва в състава на съда съдия или съдебен заседател, който поради други обстоятелства може да се счита предубеден или заинтересован пряко или косвено от изхода на делото/,* респективно това по чл.22 ал.1 т.6 от ГПК */Не може да участва като съдия по делото лице относно което съществуват други обстоятелства, които пораждат основателно съмнение в неговото безпристрастие/.*

3. Възможна е законодателна промяна чрез изрично фиксиране в горните разпоредби, че основанието за самоотвод следва да касае само лични обстоятелства, а не служебни. Основанието за самоотвод следва да бъде конкретно мотивирано. Изискването за мотивиране присъства и сега в НПК – чл.31 ал.3.

Може да се помисли за предвиждане в закона на възможност за обжалване на постановен самоотвод, който се основава на обективно обстоятелство.

4. Изразявам становището си, че и без законодателна намеса е възможна промяна към позитивно справяне с проблема. През 2023 год. участвах в работна група за изменение и допълнение на Наредба №2 /23.02.2017г. на ПлВСС за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд. Твърдо изразявах становището си, че е необходимо конкретно да се изследват причините за постановяваните самоотводи от страна на атестирувания съдия, които да бъдат анализирани и да намерят ясно отражение при оценката на дейността му. Срещнах съпротива заради често личния характер на самоотвода и чисто субективната преценка на колегата да се самоотведе, както и необжалваемостта на този акт. В случаите на масови самоотводи обаче преценката е формална /обективна/ и не така конкретна, както изисква закона по мое мнение. Затова е необходимо за всеки постановен масов самоотвод да се фиксира отнемане от оценката за дейността на атестирувания съдия по общия критерий – "спазване на правилата за етично поведение".

Следва при институционалния контрол горният съд да изследва внимателно обстоятелствата за отказа на съдията да се отведе, защото тогава с оглед вида на производството актът му най-често би подлежал на обжалване, за разлика от постановения самоотвод, който е окончателен.

05.10.2026г.

С уважение:

Vesela
Ivanova
Evstatieva

Digitally signed
by Vesela
Ivanova
Evstatieva
Date: 2026.10.05
08:03:40 +03'00'